

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXIX. Gregorii Papae I. Ad Clervm Mediolanensem. De ordinando
ad episcopatum Constantop diacono. Et admonitio de die iudicii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

vobis causas insinuo. Armenius itaque magnificus, filius quondam Antonini illustrissimi viri, sua me egestate compulit vt pro ipso vobis debuisssem scribere. Qui quoniam, sicut nostis, vtroque parente orbatus est, eminentiæ vestræ tuitionem & continentiam præstolatur. Vnde pietas vestra piæ considerationis, vt consuevit, intuitu, in quantum vtile prospicit, ei locum vel actionem prouideat, ex qua quotidianis stipendiis valeat contineri: quoniam hæc maxima laus, & merces est, si illa orphanis impendantur, quæ eorum pro suis obsequiis poterant genitoribus exhiberi.

EPISTOLA XXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD CLERVM MEDIOLANENSEM.

De ordinando ad episcopatum Constantio diacono.

Et admonitio de die iudicii.

Gregorius presbyteris, diaconibus, & clero Mediolanensis ecclesiæ.

EPISTOLAM dilectionis vestræ suscepimus, cui tamen nullius erat inserta subscriptio, sed fidem Magni presbyteri & Hippolyti clerici portitorum personæ faciebant. Quare relecta comperimus omnium in vestrum Constantio filio nostro, ecclesiæ vestræ diacono, conuenire consensum, qui dudum mihi bene cognitus fuit. Et cum in vrbe regia responsa sedis apostolicæ facerem, longo mihi tempore adhæsit, sed nihil vnquam in illo, quod reprehendi passim potuisset, inueni. Verumtamen quia antiquæ meæ deliberationis intentio est, ad suscipienda pastoralis curæ onera, pro nullius vnquam misceri persona, orationibus prosequor electionem vestram, vt omnipotens Deus, qui futurorum actuum nostrorum semper est præscius, talem vobis pastorem præbeat, in cuius lingua & moribus exhortationis diuinæ pascua valeatis inuenire: in cuius mente & humilitas cum rectitudine fulgeat, & seueritas cum pietate: qui vobis viam vitæ non solum legendo vel loquendo, sed etiam viuendo possit ostendere, quatenus exemplo illius discat vestra dilectio ad æternæ patriæ desiderium suspirare. Itaque vos, filii carissimi, officii nostri censura

Grat. 8. qu.
2. cap. 2. luo
p. 5. cap. 130.

Pp iij

Polyc. libro
2, tit. 3.

nullus vestrum neglecta utilitate communi suo lucro prospiciat: ne si quisquam propria commoda appetit, frivola æstimatione fallatur: quia nec libero iudicio præferendam sibi personam examinat mens, quam cupiditas ligat. Pensantes igitur quæ cunctis expediunt, ei quem vobis diuina gratia prætulit integerrimam semper in omnibus obedientiam præbete: id est talem eligite, cui semper debeatis obedire. Iudicari namque a vobis ultra non debet semel prælatus, sed tanto nunc subtiliter iudicandus est, quanto postmodum iudicandus non est. Consecrato autem vobis, Deo auctore, pastori tota vos mente committite, atque in illo omnipotenti Domino, qui vobis hunc prætulit, deferuite. Sed quia iuxta meritum plebium solent superno iudicio personæ provideri pastorum, vos spiritalia quærite, cælestia amate, temporalia ut fugitiua despiciate: & certissimum tenete, quia placentem Deo pastorem habebitis, si vos in vestris actibus Deo placeatis. Ecce iam mundi huius omnia perdita conspiciamus, quæ in sacris paginis audiebamur peritura. Eversæ vrbes, castra eruta, ecclesiæ destructæ, nullus terram vestram cultor inhabitat. In nobis ipsis paucissimis, qui ad modicum derelicti sumus, cum supernæ percussiois cladibus, humanus gladius incessanter sævit. Mundi igitur mala, quæ dudum ventura audiebamur, aspiciamus: quasi pagina nobis codicum factæ sunt ipsæ iam plagæ terrarum. In interitu ergo rerum omnium pensare debemus, nihil fuisse quod amauimus. Appropinquantem itaque æterni iudicis diem sollicita mente conspiciate, & terrorem ipsius poenitendo præuenite. Delictorum omnium maculas fletibus lauate. Iram, quæ æterna imminet, temporali lamento compescite. Pius enim conditor noster cum ad iudicium venerit, tanto nos maiore gratia consolabitur, quanto nunc conspicit quod a nobis nostra delicta puniuntur. Latorem vero præsentium Ioannem subdiaconum nostrum ad hoc, Deo fauente, transmisimus, ut electum vestrum sua imminetia cum Dei omnipotentis solatio secundum morem prædecessoris eius faciat episcopum consecrari. Nam sicut ab aliis nostra exigimus, ita singulis sua iura seruamus.